

RBR

r a p p o r t

NR. 3 - 2002 - ÅRGANG 19

www.bedriftskunstforeninger.no

Redaksjonen:

RBR Rapport er et medlemsblad for bedriftskunstforeningene i Rogaland og kommer ut tre ganger årlig.

I redaksjonen:

KAI SANDVIK
Tlf. 51 56 47 48 - 986 48 416
kai.sandvik@c2i.net

JAN ERIK LUNDELL
Tlf. 51 55 50 85 - 51 50 16 38
jan.erik.lundell@stavanger-aftenblad.no

BERIT DANIELSEN
Tlf. 476 45 305 - 51 69 27 04
bd@nosefo.no

METTE THORSNÆS
Tlf. 51 66 63 91 - 51 95 83 06
mette.thorsnaes@kluge.no

Privat abonnement: kr 70,-

Annonsepriser pr. år (3 utg.):

1/1 side kr 4750,- 1/2 side kr 2600,-
1/3 side kr 2000,- 1/4 side kr 1500,-

Grafisk design: Jan Erik Lundell

Trykk: Allservice

Opplag: 900

ISSN:1501-8164

Redaksjonen avsluttet: 26.11.02

Forsidefoto: Eugène Atget: Arcueil Cachan - 1915

Styret i RBR:

Rogaland Bedriftskunstforeningsråd • Postboks 461 - 4304 SANDNES

Leder

JENS OLAV FLOBAK	NOSEFO	Tlf. 51 69 27 10
jof@nosefo.no	Priv.	Tlf. 51 67 06 18

Nestleder

TONE STRØMØ	Sandnes Kommune	Tlf. 51 97 56 63
stromo@start.no	Priv.	Tlf. 51 66 44 30

Sekretær

BRIT PEDERSEN	Sandnes Kommune	Tlf. 51 97 55 15
brit.pedersen@sandnes.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 55 61 99

Kasserer

KRIS CHRISTOFFERSEN	Stavanger Kommune	Tlf. 51 50 77 91
kchristo@stavanger.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 53 00 63

Styremedlem

BENTE JENSEN	Kruse-Betong	Tlf. 51 44 42 06
bente.jensen@kruse-betong.no	Priv.	Tlf. 51 67 51 94

Styremedlem.:

KARL SVEINSVOLL	Nutreco ARC	Tlf. 51 82 55 62
karl.sveinsvoll@nutreco.com	Priv.	Tlf. 51 42 02 79

Varamedlem.:

MARGARET TORKELSEN	Offshore & Marine ASA	Tlf. 51 60 25 76
margaret.torkelsen@o-m.no	Priv.	Tlf. 51 55 76 73

KUNSTSEMINAR 2003

RBR inviterer alle sine medlemmer til kunstseminar på Sand i Ryfylke fredag 8. februar og lørdag 9. februar 2003.

Det blir foredrag om billedkunst av to spennende kvinnelige kunstnere og en kunsthistoriker, samt andre aktiviteter.

Husk også RBR sitt årsmøte for 2002 på seminaret i Sand.

Bli med på en kunnskapsrik helg arrangert og støttet av RBR.

Se detaljert invitasjon som kommer i januar.

Leder	3
Kunstnerportrett	4
Kunstsamling Phillips	6
Fotografiet som kunst	8
Foredragsserien	10
Elisabeth Vigée-Lebrun	12
Kunst og astronomi	14
Galleri-nytt	16
Bokomtale	17
Jens <u>leder</u>	18

Kunstforeningen Alders Hvile

Tenk deg at du en dag leser en artikkel i din favorittavis om et lokalt fotballag. Dette laget spiller kun én kamp i løpet av året, de møtes ikke for å trene eller diskutere strategi, de har ingen sosiale eller andre samlinger. Hvordan ville du reagere på en slik artikkel? Min påstand er at det i Rogaland finnes minst hundre foreninger som fungerer på en liknende måte. De har et fungerende styre, de møtes en gang i året og de går under samlebetegnelsen bedriftskunstforeninger. Og hold deg nå godt fast i stressless'en – de har ganske mange medlemmer! Mitt spørsmål er derfor: Er bedriftskunstforeningene landets mest passive foreninger? Om jeg ble stilt dette spørsmålet er jeg redd jeg måtte svare bekræftende. Her er en påstand til: Det går an å gjøre noe med det! Man kan for eksempel begynne med den ene gangen i året man møtes, nemlig årsmøtet. La gjerne møtet åpne med et foredrag, ha en enkel servering og hold møtet i et hyggelig lokale hvis mulig (ikke parkeringshuset!). Det skal ikke alltid så mye til for å øke trivselen. Resten av året bør en prøve å arrangere tiltak som tjener den før omtalte formålsparagrafen hvor det står: «.....arbeide for økt kunnskap og forståelse av god kunst». Igjen finnes det foredragsholdere som gjerne vil stille opp; kunstnere, kunsthistorikere, kuratorer, gallerister osv. Temaene kan være varierte, alt fra kunsthistorie til teknikk. Kanskje kan dere få en avtale med Kunstmuseet, Kunstforeningen eller et galleri om en guidet omvisning. Sjekk med kunstnerverksteder om dere kan få en demonstrasjon av forskjellige teknikker. Ta medlemmene med på tur til andre siden av fjorden, kort sagt: bruk fantasien! Be medlemmene om innspill! Kanskje vil denne aktiviteten koste noe, sier du. Kanskje er medlemmene villige til å bidra med litt ekstra for å få et bedre tilbud? Styret er allerede hardt belastet med innkjøp og administrasjon, sier du. Kanskje kan dere opprette en egen komité for innkjøp? Eller hva med en egen komité for å styre aktiviteter og opplæring? Mulighetene er mange, igjen: Bruk fantasien!

Her er en oppfordring: Gjør min påstand om landets mest passive foreninger til skamme! De pengene som foreningene mottar fra bedriften og fra medlemmene skal jo brukes til å skape aktivitet og sosialt samhold blant de ansatte. De skal ikke primært brukes til å forvandle kontanter til kunst. Her er et nyttårsforsett som styrene i bedriftskunstforeningene burde gjøre til sitt eget: Vi skal gi medlemmene et bedre tilbud!

God Jul!

Cathrine Gilje -

Kroppen og dens

Billedkunstneren Cathrine Gilje (31) har sitt atelier i Kunstnervekedsteden Sykkelfabrikken i Sandnes. Her har hun holdt til siden 1995. Etter et års fødselspermisjon er hun nå i gang igjen. Cathrine sier selv om sine arbeider:

«Kroppen og dens bevegelser i tid og rom har vært temaet jeg har utforsket hele tiden - i ulike teknikker. Jeg søker et visuelt uttrykk for bevegelse, både som et fysisk (ytre) og psykisk (indre) begrep eller tilstand.

Tekst: Mette Thorsnæs

Foto: Mette Thorsnæs/Håkon Vold

Under studietiden i England arbeidet jeg hovedsakelig med maleri og tegning/grafikk. Erfaringen med dette taktile medium, den fysiske kontakten med flaten og malingens substans, har vært nyttig for den videre utviklingen. I maleriene blir kroppens fysiske tilstedeværelse de etterlatte spor på lerretet. Overgangen til å jobbe med det fotografiske uttrykk ble for meg naturlig som en videreutvikling av tematikken. Fotografiet gjør det mulig for meg å fange bevegelsen og fastholde øyeblikket. Mens maleriet er en illusjon, kan jeg i fotografiet arbeide med spenningen mellom en konkret, fysisk virkelighet og noe flyktig.

Bildene mine prøver å fange den nakne menneskekroppen som myk, levende og sårbar. I og med at jeg bruker min egen kropp, forsterkes sårbarheten, og behovet for beskyttelse trer inn. Ved å bruke lang lukkertid viskes detaljer ut og kroppen blir mer flytende og abstrakt som form. Jeg bearbejder dessuten ofte bildene ved å tegne eller male over. Ved slike inngrep kan jeg selv ta kontroll over hva som får tre frem og hva som forblir skjult/beskyttet - samtidig som min fysiske påvirkning forsterker den iboende bevegelse i fotografiet.

Bevegelsen som en metamorf prosess er ellers en side jeg liker å utforske. Jeg kan for eksempel la kroppen forvandles til et fabulerende fantasisvesen. I bildet «Transformer» kloner jeg en kropp til to kropper for så å føye dem sammen til et nytt firbeint vesen. På ryggen har jeg tegnet en fjærlignende utvekst, og resten av kroppen/e er dekket av et beskyttende mønster. Her appelleres til noe mytisk eller noe uforklarlig fra en drøm... Dette litt surrealistiske, drøm-

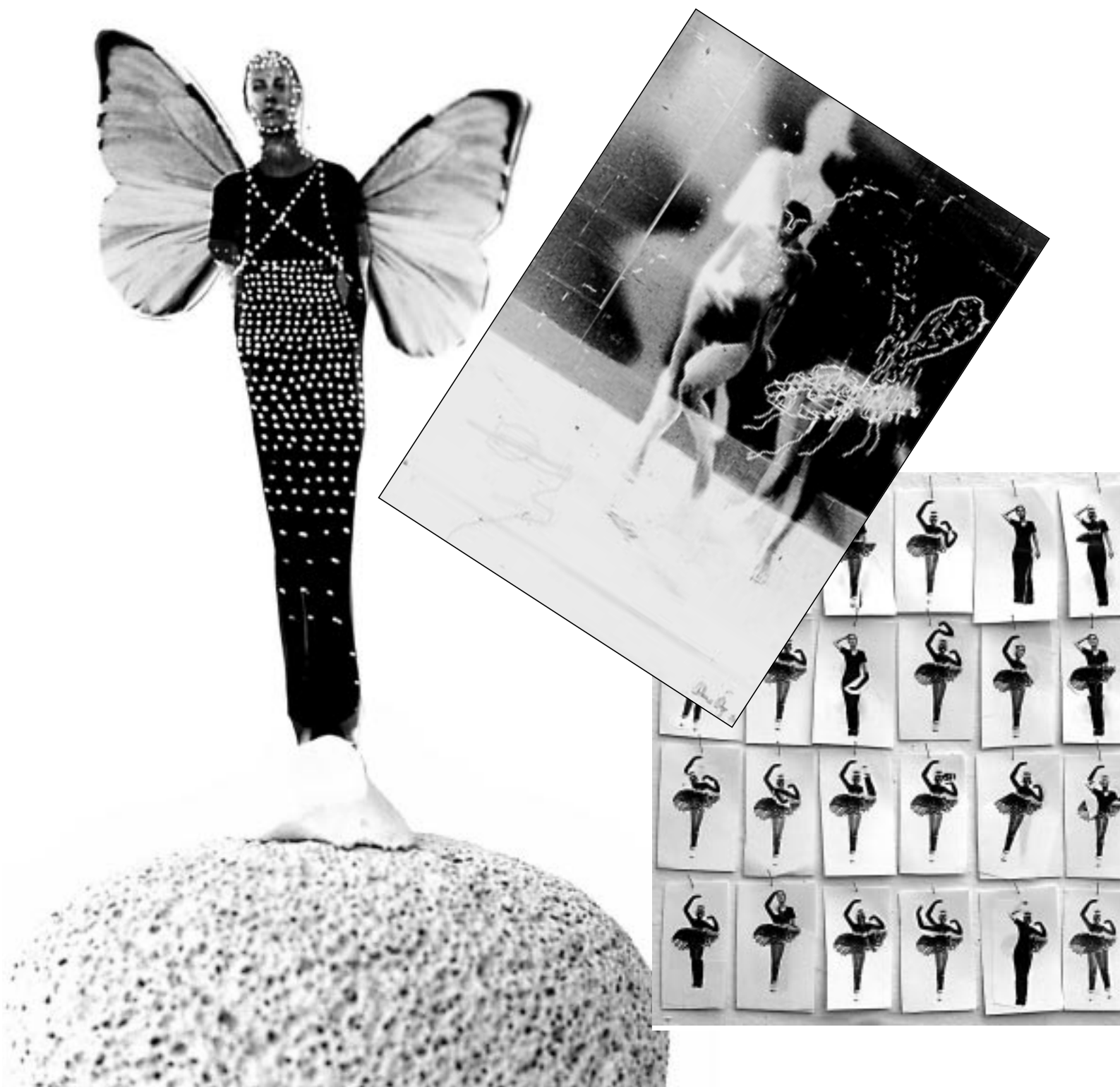

mende uttrykk tiltrekker meg. Utfordringen ligger i det å la intuisjonen og fantasien få utfolde seg fritt fra logiske tankers begrensinger».

Cathrine har sin utdanning fra Kent Institute of Fine Art and Design (3 år) og har i tillegg hatt et studieopphold i Barcelona. I 1996 hadde hun 2 separatutstillinger og har siden deltatt i en rekke gruppeutstillinger i flere byer i Norge samt i Danmark.

Da Sandnes legevakt åpnet nye lokaler i år 2000, sto hun for utsmykningen av denne. Her var det venteværelsets store vindusflater som var utgangspunktet. Hun så straks mulighetene til å spille på lys- og skygge og valgte derfor å lage serigrafisk overførte glassmalerier som er montert mellom transparente glassplater i venteværelset. Motivene er hentet fra mikrobiologien. Cellene og kromosomene får utfolde seg i en rytmisk dans og med sollyset som filtreres gjennom glasset dannes et følsomt lys og skyggespill i rommet. Dette syntes hun var et kjekt og utfordrende oppdrag - som ga mersmak.

bevægelser i tid og rum

Apetittvekkende kunst

Bedriftskunstforeningen i nåværende ConocoPhillips Norge (CoPNo) er en av de eldste og største i distriktet. Den har eksistert siden 1981 og ble dannet etter at daværende Phillips Petroleum Company Norway (PPCoN) flyttet inn i nytt kontorbygg på kaien i Tananger.

Tekst og foto: Berit Danielsen

Som kjent har det foregått en fusjon mellom Conoco og Phillips tidligere år. Begge selskapene i Norge hadde sin bedriftskunstforening. Phillips med 480 medlemmer (og mange på venteliste) og Conoco med ca. 70 medlemmer.

I de senere årene har Phillips hatt en formell utsmykkings- og interiørkomite. Denne komiteen ble etablert i forbindelse med utsmykningen av nybygget til PPCoN i Tananger. Utsmykningen kalles «Kulturens Hus» og består bl.a. av en installasjon av tauverk som henger i trapperommet over hele sju etasjer. Et abstrakt uttrykk knyttet til en maritim tradisjon. I tillegg er det montert enkeltmotiver på en kortvegg i hver trappeav-sats. Motivene begynner i 1. etasje med grunnmuren, en mur av grove stein, og fortsetter oppover i etasjene med motiver som for eksempel plog, spydspiss og steinøks. Motivene ender i 7 etasje med en gammel værslitt naustgavl, som danner taket på «Kulturens hus.» Prosjektet var et spennende samarbeid mellom kunstnerne Sidsel Colbiørnsen, Ørnulf Opdahl og Per Kleiva.

Den andre delen av nybyggets utsmykning er et keramikkrelieff, «Haisommer», av kunsthåndverker Yngvild Fagerheim, montert på den ene vegg i svømmehallen.

Konsulent for utsmykningen av nybygget var billedkunstner Stanley Stormes. Det ble blåst liv i utsmykningskomiteen igjen da kantinen skulle pusses opp og bygges om, og komiteen fikk mandatet å planlegge en helhetlig utsmykning av det store og komplekse rommet som ConocoPhillips' kantine er.

Tre gallerier ble invitert til å komme med forslag; det var Galleri Haaken, Oslo, Galleri Bouhlou, Bergen og Galleri Brandstrup, Oslo, Moss og Stavanger. På det første informasjonsmøtet i den nye kantinen ble galleristene orientert om rammene for utsmykking-

- I røykerommet henger bilder av Frank Brunner og Vibeke Slyngstad.

en: Det skulle være unike kunstverk, fortrinnsvis oljearbeider, og enhver bruker av kantinen skulle, ut fra sitt ståsted, kunne ha et forhold til i hvert fall ett kunstverk. Det skulle ikke være tematisk, det skulle ikke være bare kunst av en enkelt kunstner, og utsmykningen måtte kunne tas ned og flyttes, altså ikke kunst som på en eller annen måte var fast installert og/eller spesielt skapt for å plasseres et bestemt sted i dette spesielle rommet. Utsmykningen måtte også tilpasses rommets og møblenes form og farger. Kantinen er et forholdsvis strengt rom, med mange vinkler, mye stål, grått og kirsebærtre. Ingen lettvinnt oppgave for galleristene, heller spennende og utfordrende som de selv uttrykte det.

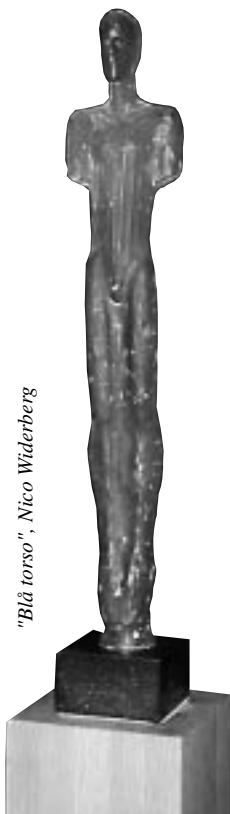
per har ConocoPhillips også en del kunst rundt på bygget, både i korridorer, møterom og kontorer, men også i resepsjonen og i trappeoppgangene. De store veggene der innbyr da også til store og monumentale kunstverk.

Det første som møter besøkende i hovedtrappen ved inngangen er Stanislav Dombrovskys monumentale veggrelieff i plexiglass og aluminium "Happenings around Prometheus, The father of human industry" som strekker seg over tre hele etasjer. Dette var den første utsmykningen som ble montert i nybygget i 1981.

Hvis du skal på besøk til ConocoPhillips, så be om å få ta en titt inn i kantinen, selv om du ikke skal spise lunsj. Det er bryet verd.

Og da forslagene kom, så begynte den vanskelige og utfordrende oppgaven for komiteen. Komitemedlemmene ble selvsagt ikke enige om hvilket galleri som hadde det beste forslaget. Det ble mange lange møter med tegningene av kantinen og forslagene fra galleriene spredt utover hele gulvet og komitemedlemmene krypende rundt på kne i livlig diskusjon. Til slutt ble det inngått et kompromiss: man valgte litt fra hvert galleri. Og resultatet er blitt som du kan se eksempler av på disse sidene: variert, både i tema, materialer, teknikker, størrelse, farger, uttryksmåte. Her er noe for enhver smak og jeg tviler sterkt på at det er et eneste menneske hos ConocoPhillips som ikke liker og har et forhold til minst ett av disse kunstverkene.

"Blå torso", Nico Widerberg

Kunstneren som har laget teppet heter Hakon Torsland.

Som de fleste større selska-

Fotografiet og kunsten

I året 1839 ble oppfinnelsen av fotografiet annonsert på begge sider av den engelske kanal. I England utviklet William Henry Fox Talbot et kamera som laget negativer på vokset papir, og han kalte dette kalotypi. I Frankrike utviklet Louis Jacques-Mandé Daguerre sin metode med positiver på metallplater, kalt daguerrotypi. Dette nye mediet ble ansett for å være 100 % nøyaktig og sant, vi har alle hørt uttrykket: «Et fotografi lyver ikke». Men snart oppsto diskusjonen om mediets plass som representasjon, var dette kunst eller ikke? I 1850 uttalte Lady Eastlake, kona til direktøren ved National Gallery of Art i London følgende: «Fra i dag av er maleriet dødt». Den dyktige engelske fotografen P. H. Emerson som skapte et omfattende arbeid som han kalte «Unaturalistisk fotografi» erklærte med drama og overbevisning at: «Fotografiet er definitivt ikke kunst».

Tekst: Kai Sandvik

Alle nye medier opplever sine barnesykdommer, så også med fotografiet. Den lange eksponeringstiden var et av de første og medførte en komisk stivhet i portretter. En annen effekt var at himmelen ble til en formløs hvit flate på grunn av overeksponering. For å unngå dette prøvde man å komponere bildene slik at himmelen utgjorde en minst mulig del av bildet. En annen metode var å ta bildet fra et høyt ståsted slik at man så ned på motivet. Når man skal ta et bilde opplever man ofte at noe kommer i veien, man prøver å unngå å få med forstyrrende elementer. En maler har ikke slike problemer, uønskede detaljer kan fjernes med noen penselstrøk. Og så har man selvfølgelig problemet med kanten, hvordan få en god «avslutning» på bildet. Dette ble forsøkt løst ved å flytte kameraposisjonen, men mange motiver lot seg rett og slett ikke fotografere. Alle disse begrensningene ble en del av fotografiets kjennetegn og særmerker. Det medførte en viss forflatning av motivet, uskarpheter ble en del av uttrykksmåten og komposisjonen av bildene fikk et eget særpreg. På denne måten førte mediets svakheter til utviklingen av et nytt sett med estetiske verdier som også kom til å påvirke malerkunsten.

Phillip Henry Delamotte

Det første bildet vi skal se på er et kalotypi tatt av den engelske fotografen Phillip Henry Delamotte i 1855. «Upper Gallery» er faktisk tatt under gjenoppbyggingen av Crystal Palace i Sydenham etter den store

utstillingen i 1851. Bildet er en ren gjengivelse av effekten av lys som faller på stål og glass. Mennesket er utelatt fra bildet og betrakteren får en følelse av å sveve fritt i rommet. Representasjonen er preget av asymmetri, den glorifiserer den mekaniske oppbyggingen av arkitekturen og har et helt bevisst utsnitt. Dette er et uttrykk som er like moderne som motivet det fremstiller, og som står i skarp kontrast til det samtidige uttrykk innen malerkunsten. Når Delamotte så arkitekturen gjennom søkeren på sitt kamera kunne han ikke bruke malerkunstens konvensjoner for å gjengi motivet, han måtte finne opp en ny måte å komponere et bilde på. Delamottes bilder av Crystal Palace fikk stor utbredelse i det fotografiske miljøet og påvirket også synet på moderne arkitektur.

John Dudley Johnston

«Liverpool, an Impression» heter dette bildet fra 1908 av den engelske fotografen John Dudley Johnston. Hvis noe fotografi kan gi uttrykk for maleriske verdier så må det være dette suverene bildet av industri-byen Liverpool. Det gir oss inntrykk av en nesten øde, tåkelagt by med en udefinerbar stemning. Det er bevisst poetisk og sosialt uproblematisk. Den bevisste bruken av tåke, damp og dis er et resultat av forsøket på å fjerne uønskede elementer som forstyrrer komposisjonen. Det ga også bildene et uttrykk som ligner det vi finner i maleriet, og dermed status som skjønn kunst. Johnston tok da også sin inspirasjon fra maleriene og trykkene til kunstneren James McNeill Whistler.

Eugène Atget

«Elven Marne ved Varenne» er tatt av den franske fotografen Eugène Atget i 1925. En maler som skal komponere et bilde står nokså fritt når

det gjelder plasseringen av bildets komponenter. Det kunne Atget ikke gjøre her bortsett fra at han teoretisk sett kunne flyttet båtene. Her ser vi betydningen av kameraets posisjon. Komposisjonen er utrolig kunstferdig og raffinert, legg merke til horisonten, den tåkete delen bak båtene og den uskarpe elvebredden nede til venstre. I tillegg bruker han motlys, skygger og refleksjonen av det speilblanke vannet til å skape en stille og kontemplativ stemning. Dette er ikke en representasjon som gir oss et detaljert inntrykk, men i stedet et rom skapt av lys og mørke som vi kan fylle med våre egne drømmer og fantasier.

Fotografiets påvirkning

I den første tiden etter oppfinnelsen av fotografiet var det en utrolig stor interesse for det nye mediet og de store kunstgalleriene var tidlig ute med å formidle det. Mange fotografer som for eksempel John Dudley Johnston forsøkte å skape bilder som lignet kunst. Men den største påvirkningen gikk kanskje i motsatt retning, nemlig at fotografiet kom til å få betydning i utviklingen av kunsten. Noe av det viktigste var oppfatningen av bevegelse, og Tomas Eakins serier hvor han «fryser» den menneskelige kroppen i forskjellige stadier fikk stor betydning. Noen kunstnere begynte å lage serier av samme motiv, som Toulouse-Lautrecs studier av prostitusjon. Claude Monet laget også serier og i tillegg utviklet han en arbeidsprosess som ligger veldig nær den fotografer bruker. I fotografiets historie har det vært en trend å stadig eksperimentere med arbeidsprosessen for å skape nye effekter og uttrykk. Og kanskje er nettopp eksperimentering det viktigste kjennetegnet på moderne kunst.

Kilder: Richard R. Brettell: «Modern Art 1851-1929»

Om å forstå moderne kunst

Høstens kunstforedrag fant i år, som i fjor, sted hos Phillips, eller ConocoPhillips som selskapet nå heter, to tirsdagskvelder i november. Denne gang var temaet «Om å forstå moderne kunst». I den nyoppussete kantinen med mye flott kunst på veggene (se artikkel annet sted i bladet), var et femtitalls fremmøtte samlet den første kvelden for å høre Hildegunn Svensson være reiseleder gjennom det, for de fleste, uforståelige landskapet som kalles moderne kunst.

Tekst: Berit Danielsen

Det finnes ingen fasitsvar, ingen oppskrift eller trylleformel som kan hjelpe deg å forstå kunst, og i hvert fall ikke moderne kunst. De aller fleste har nok en innstilling til moderne kunst som er en variasjon over temaet: moderne kunstnere kan ikke tegne, det ligner ikke på noenting, jeg forstår det ikke og derfor liker jeg det ikke. Det er blitt sagt at kunsten nå er kommet til veis ende, nå kan den reflektere over seg selv. Vi har sett alt, gjort alt, alle typer uttrykk er prøvd.

Men hva er egentlig kunst?

På 1400-tallet begynte enkelte å samle på «vakre» gjenstander. Det spilte ingen rolle hvem som hadde laget det, bare det i samlerens øyne ble betraktet som vakkert. Man begynte altså å se på kunsten som et estetisk objekt snarere enn et historisk dokument. Kunstbegrepet kom egentlig i bruk så sent som på 1700 tallet. Før den tid ble kunsten sett på som historiske dokumenter. Selv om begrepet «kunst» var anerkjent, ble mange av datidens kunstnere ikke betraktet som kunstnere hvis de ikke fulgte «skjønnhetsnormene» for kunst, for eksempel van Gogh og Hertervig. På en måte kan man si at deres kunst ble til kunst ved tilbakevirkende kraft.

I dag er det helt annerledes. For at en kunstner skal bli anerkjent i dag, er det viktig at han eller hun blir representert på utstillinger og innkjøpt av gallerier, og har en offisiell utdanning innen kunst. Samtidig vil de etablerte kunstinstitusjonene, galleriene, museene, suge til seg kunstnere og det søkes etter stadig nye uttrykksformer som f.eks. performance art, fotografier ender opp på museer. Dagligdagse ting blir kunst som ved et trylleslag, bare de blir tatt ut av sin vanlige sammenheng og satt inn i en annen.

Fire basale kunstteoretiske posisjoner

Hildegunn Svensson prøvde å hjelpe oss til å analysere forholdet mellom kunstneren, kunstverket, virkeligheten og betrakteren, altså oss.

Først og fremst har vi forholdet mellom kunstneren og kunstverket. Hva tenkte kunstneren på da han skapte kunstverket? Tenkte han på betrakteren, eller ville han uttrykke bare det han følte? Mange kunstverk gir et klart uttrykk for kunstnerens eget sinn, redsel, angst, etc. Noen kunstverk blir også tolket i forhold til kunstnerens liv, for eksempel Hertervig, Munch, van Gogh etc. .

Så har man forholdet mellom virkeligheten og kunstverket. Skal kunstverket gjengi virkeligheten, eller skal det tolke virkeligheten?

Og til slutt kommer det som for oss er det viktigste: forholdet mellom kunstverket og betrakteren. Betrakteren forholder seg til kunstverket ut fra sine forutsetninger. Med all kunst, og spesielt når det gjelder moderne kunst er det en stor fordel å ha en del kunnskap om kunsthistorie og kunst generelt som ballast dersom en skal ha glede av kunsten. Ofte er det også en fordel å kjenne omstendighetene rundt kunstverket, for eksempel de samfunnsmessige forholdene, for å forstå hva kunstverket uttrykker. Tittelen kan også hjelpe på forståelsen av et bilde, men noen ganger kan det forvirre mer enn det forklarer. Det er viktig å se på så mye kunst som mulig, da forståelse av kunst også er et produkt av erfaring.

Neste kveld

Åse Ødegård var foredragsholder den siste tirsdagen. Hun ville sette moderne kunst inn i en historisk sammenheng.

Modernisme er kort og godt kunst som bryter med det bestående, og følgelig har det alltid vært skapt moderne kunst, uavhengig av tidsepoke. Og moderne kunst omfatter ikke bare malerkunsten, det samme begrepet brukes på arkitektur, musikk, poesi, maleri, skulptur osv. Første gang vi hører uttrykket moderne kunst er i år 400 da det blir brukt for å skille kristen kunst fra hedensk.

De første representantene for den moderne tid er maleren Manet og forfatteren Baudelaire som levde på 1800-tallet. Maleriet «Olympia» av Manet var i aller høyeste grad et modernistisk kunstverk på den tid. Det brøt med alle vedtatte

konvensjoner om hvordan et maleri skulle se ut og vakte stor oppsikt.

Et annet eksempel på moderne kunst er Munchs «Skrik» fra 1893. Her er virkemidlene i fokus, hele stemningen, atmosfæren, følelsene skriker mot deg fra lerretet, han måtte deformere og omforme alle figurer for å uttrykke det han ville. Dette bildet er et uttrykk, ikke en beskrivelse. Munch har selv fortalt om sin egen redsel som han prøver å uttrykke i dette bildet.

Åse Ødegård viste også flere andre bilder, bl.a. av Matisse, Mondrian og Kandinsky, før hun gikk over til Jacob Weidemann. Hun ba oss tilskuere prøve å definere hva det er som gjør hans arbeider til stor kunst. Det er umulig å sette ord på det, men vi er likevel enige om at dette er stor kunst.

Man må på en måte se med det indre øye. I bildet «Tåke i Getsemane» ble vi enige om at vi så Jesus som leiet et esel eller red på et esel, noe Åse aldri hadde klart å se tidligere. Weidemanns bilder formidler ikke selve hendelsen men mer følelsene rundt hendelsen.

To korte kvelder er altfor lite tid til å få skikkelig innblikk i dette komplekse området, og det er nok riktig som både Hildegunn Svensson og Åse Ødegård fremhevet, at det er tilskueren, betrakteren, som i siste instans «skaper» kunstverket, ved sin måte å tolke det på. Foredragene ga i hvert fall meg impulser til å finne en bedre måte å nærme meg et kunstverk på, til å få glede av det, selv om jeg ved første øyekast ikke kan se hva det forestiller.

Elisabeth Vigée Le Brun

I en alder av tre måneder settes hun bort til en bondefamilie og blir der i 5 år. 6 år gammel sendes hun på internatskole til hun er 12. Hennes far dør når hun er 13, og 2 år senere etablerer hun seg som profesjonell portrettmaler. Hun blir medlem av akademiet i en alder av 19, og er 23 når hun maler de første portrettene av dronningen. 34 år gammel flykter hun fra den franske revolusjon og lever i eksil i Italia, Østerrike og Russland i 12 år. Etter et knapt år tilbake i Paris flytter hun til London hvor blir i nesten 3 år. Det var ikke akkurat mangel på hendelser i livet til denne kunstneren som ble en av sin tids mest kjente portrettmalere.

Tekst: Kai Sandvik

Elisabeth Louise Vigée Le Brun ble født den 16. april 1755 i Paris som datter av Louis Vigée og Jeanne Maissin. Hennes far var en middelmådig portrettmaler, og det var fra ham at hun fikk sin første opplæring. Senere kom hun i lære hos Gabriel Briard som heller ikke var noen stor kunstner. Men hun fikk anledning til å kopiere store mesterverker i private samlinger og gjorde egne studier, hun hadde tidlig utviklet gode tegnekunnskaper. 15 år gammel starter hun en karriere som profesjonell portrettmaler, og ryktet om hennes dyktighet sprer seg fort. De velstående borgerne i Paris strømmer til for å la seg portrettere, men etter 4 år blir studioet hennes stengt fordi hun mangler lisens. Hun søker da straks medlemskap i Academie de Saint Luc hvor hun opptas som medlem sent i 1774.

Ved hoffet til Louis XVI

I 1776 gifter hun seg med kunsthandleren Jean Baptiste Pierre Le Brun etter lang betenkningstid. Le Brun viste seg å være en drikkelig gambler som ødslet vekk pengene hun tjente, men det er mulig hun valgte som hun gjorde for å slippe unna en enda verre stefar. I dette året får hun sin første kommisjon fra hoffet, og to år senere maler hun det første portrettet av dronning Marie Antoinette. I 1780 får hun sitt første og eneste barn, Jeanne Julie Louise. I 1781 blir hun med sin

mann på en forretningstur til Flandern og Holland, og det er her hun får se Peter Paul Rubens kjente portrett «Stråhatten». Hun bruker dette bildet som modell for et av sine mest kjente selvportrett hvor hun vil vise at hennes teknikk ikke står tilbake for Rubens. Lyseffektene er de samme som hos Rubens, men hun framstiller seg selv som mer utadvendt, og palett og pensler viser hennes profesjon. Dette bilder skaffer henne medlemskap i det Kongelige Akademi i 1783. To år senere maler hun et dobbeltportrett av seg selv og datteren. Her bruker hun Raphaels «Madonna della Sedia» som grunnmønster. På denne tiden var Raphael et av de største forbildene for tidens kunstnere og også for Elisabeth. Dette er blitt hennes mest kjente bilde og er et av kunsthistoriens mest reproduserte verk.

I eksil

Disse årene er en urolig tid i Paris hvor misnøyen med det kongelige styre vokser for hver dag. Elisabeths forbindelser med hoffet skaper problemer for henne og hun blir utsatt for krasse angrep og ondsvinn sladder i pressen. Natten etter at mobben har inntatt Versailles, 6. oktober 1789, tar hun med seg sin 9 år gamle datter og setter kursen for Italia. Her blir hun tatt i mot med åpne armer, og hun oppholder seg vekselvis i Roma og Napoli. Hun stiller ut med stor suksess og blir opp-

tatt som medlem av akademiet i både Roma og Parma. Hun maler hele tiden, og en del av hennes bilder sendes også til Paris hvor de stilles ut på Salongen. I 1792 reiser hun nordover i håp om å kunne vende tilbake til Paris, men hun får dårlige nyheter underveis. Hennes navn er blitt satt på listen over såkalte «emigrerte», og hennes mann som er igjen i Paris trues med konfiskasjon av eiendom. For å unngå det søker han om skilsmisse og får dette innvilget. Etter råd fra venner reiser Elisabeth til Wien hvor hun leier et hus i utkanten av byen. Her fortsetter hun sitt arbeid, og maler portretter av østerriksk og polsk adel. I 1795 setter hun kursen mot Russland og St. Petersburg. Hun tas vel i mot av tsar-familien og adelen, og fortsetter med sine portretter, Kong Stanislas II av Polen er blant hennes kunder. Også her blir hun opptatt som medlem av akademiet.

Tilbake til Paris

I 1799 skriver 255 kunstnere, forfattere og vitenskapsmenn under på et opprop for å få strøket Elisabeth fra listen over «emigrerte», og året etter gir myndighetene etter og stryker henne fra listen. Hun kan nå returnere til Paris, men det skjer først i begynnelsen av 1802. Hennes portretter har gitt henne betydelige inntekter og hun vender tilbake som en formuende kunstner. Men det er et annerledes Paris hun kommer til og

mange av de hun kjente er blitt offer for giljotinen. Hun blir rastløs og etter bare et år flytter hun til London. Her fortsetter hun å male og blant de som sitter for henne er prinsen av Wales og Lord Byron. Også her er hennes portretter etterspurt og hun blir boende i London til 1805 da hun reiser tilbake til Paris. I 1807 gjør hun et fullengde portrett av Napoleons søster, dette er den eneste kommisjonen hun får fra keiserfamilien. I årene som kommer reiser hun to ganger til Sveits hvor hun maler ca. 200 landskapsbilder i pastell. Hun kjøper seg et landsted i Louveciennes og tilbringer deler av året der. Resten av tiden bor hun i Paris hvor hennes hjem blir samlingssted for celebritetene i den romantiske skolen, blant dem Germaine de Staël. År om annet stiller hun ut på Salongen, siste gang i 1824. I 1834 begynner hun å skrive sine memoarer som gis ut i tre bind. Hun rammes av et slag i 1841, og i 1842 dør hun i sin leilighet, 87 år gammel.

Elisabeth Louise Vigée Le Brun levde i en periode hvor portrettmaleriet hadde sin storhetstid, og hun hevdet seg godt i denne sjangeren. Hennes største personlige styrke var kanskje lojalitet, men dette var definitivt ikke den beste perioden i historien for å være lojal mot adelen og hoffet.

Kilder: Frances Borzello:
«Å se seg selv»
Catalogue, Kimbell Art Museum
Exhibition, June 5 – August 8, 1982.

Himmelsk i n s p i r a s j o n

Fra de tidligste tider har fenomener på himmelhvelvingen vært gjenstand for fascinasjon og overtro. De tidligste hulemalerier som er oppdaget fremstiller, i tillegg til mennesker og dyr, også kometer, stjernebilleder og supernovaer.

Tekst: Berit Danielsen

Hvis du ser gjennom et teleskop i retning stjernebildet Tyren, vil du se en stjerneåke som vi kaller Krabbetåken. Dette er restene av en supernova som første gang ble sett 4. juli 1054. En supernova forekommer når

en stor stjerne eksploderer. Stjernen som skapte Krabbetåken er 4000 lysår unna, og mye av energien forsvant før lyset nådde jorda, men likevel lyste den seks ganger sterkere enn Venus. Den var

synlig midt på dagen og kunne ses med det blotte øye i 23 dager. Ikke rart at datidens mennesker, som var godt kjent på stjernehimlen, fant dette fenomenet uvanlig nok til å bli nedtegnet. I Chaco Canyon i New Mexico, som rundt år 1000 var senter for Pueblo-indianernes kultur, har en kunstner hugget inn bildet av «gjestetjernen» som kineserne kalte den, sammen med bildet av nymånen og sin egen hånd sett i silhuett mot himmelen for å angi dimensjonene. En annen helleristing i nærheten som forestiller tre konsentriske sirkler med flammer som står ut på den ene siden antas å være Halleys komet som viste seg i 1066.

Senere kulturer har også nedtegnet bilder av det som foregår på himmelen. Stjernebildene er blitt forevige i malerier som de mytiske figurer legendene fremstiller dem som. Halleys komet er også med på Bayeux-teppet som beskriver slaget ved

Hastings i 1066. Kometens tilsynekomst ble ansett for å være avgjørende for slagets gang, både for nor-mannernes seier, og for engelskmennenes tap.

I middelalderen var det få kunstneriske uttrykk som beskrev himmelfenomener. Kirken undertrykte de fleste originale tanker, himmelen ble forbundet med Gud, Jesus og jomfru Maria og ingenting annet. De bildene som finnes er skisser laget av astronomer og andre vitenskapsmenn. Fra 1600-tallet og videre i de neste 3-400 årene ble det vanlig med malerier som framstilte stjernebildene som de mytiske figurer de er oppkalt etter, og malerier av vitenskapsmenn i laboratoriet med sine instrumenter.

I det 20 århundre har den astronomiske kunsten blomstret opp igjen ved hjelp av PC og datagrafikk. Det finnes nå et mylder av kunstverk laget ved hjelp av datagrafisk verktøy som forestiller både kjente fenomener, og som illustrerer fenomener som vitenskapsmenn bare tror eksisterer.

Men ingenting kan overgå virkeligheten. Romteleskopet Hubble har gitt oss bilder av universet som overgår de fleste fantasier, både når det gjelder de rent vitenskapelige resultatene, og ikke minst den utrolige skjønnheten som finnes i det uendelige rommet.

Neo Galleri & Studio

har fått ny eier

Tekst og foto: Mette Thorsnæs

Eli Bente Bjørnsen vil bygge videre på det samme grunnlag som de forrige eierne, men ønsker likevel å kunne tilføre galleriet noe nytt. Da hun var med å hjelpe til i Grafisk Verksted på Nytorget med bl.a. å arrangere kunstkvelder for bedrifter, stiftet hun bekjentskap med så vel kunstnere som kunstinteresserte. Eli Bente har selv ingen formell kunst eller kunsthåndverk utdanning, men søker støtte, og lytter til råd fra sine mange kontakter.

Når dette skrives har Elin Melberg fra Stavanger sin første separatutstilling, og salget går strykende. I forbindelse med julen vil Neo huse en blandet juleutstilling, mens det i januar byr på nok en debutant fra Stavanger (og Nederland), Linde Pieper, som vil vise grafiske arbeider.

Flere planer for resten av neste år er allerede lagt: Svenske Tom Niklas Seglevi i mars, mens grafikerlæreren Martha Johnson fra Northwestern College i USA blir avløst av Kjell Johannessens keramiske arbeider til høsten. Ketil Finne har hun også ønsket seg, og det er nå gjort avtale med ham for 4. kvartal 2003.

Eli Bente vil fortsette med å arrangere kunstkvelder ved Grafisk Verksted og også i Neo – med en eller flere kunstnere tilstede.

10. september i år ble Eli Bente Bjørnsen eier av Neo Galleri. Det er 4 år siden galleriet åpnet, og det har allerede opparbeidet seg et godt rykte blant så vel billedkunstnere som kunsthåndverkere – og publikum har vist at de setter pris på galleriets intime atmosfære.

Dette høres spennende ut – og vi ønsker lykke til videre!

b o k - o m t a l e

Oxford History of Art

Tekst: Kai Sandvik

Oxford University Press har under utgivelse en serie om kunsthistorie som etter planen skal utgjøre ca. 70 forskjellige bøker. Hver bok har et avgrenset emne slik at man kan velge det man har interesse av. Hensikten med serien er å gi leserne en oppdatert og velfundert kunsthistorie skrevet av kunsthistorikere som ligger i front når det gjelder ny tenkning. Jeg har sett på to bøker i serien og vil forsøke å gi et inntrykk basert på disse.

Modern Art 1851 –1929

Richard R. Brettell bruker den første store internasjonale utstillingen av industriprodukter i Crystal Palace i London i 1851 som startpunkt for sin historie om moderne kunst. Dette kan synes som et merkelig valg, men den teknologiske utviklingen på slutten av det 18. og begynnelsen av det 19. århundre har helt klart en betydning for den kunstneriske utvikling. Forfatteren trekker fram tre oppfinnelser som fungerte som katalysatorer for utviklingen av moderne kunst. Litografiet muliggjorde «masseproduksjon» av kunst, fotografiet ga oss en reell framstilling av virkeligheten og kunstmuseene ga vanlige mennesker tilgang til kunstsattene. Dette førte til at kunstnerne måtte revurdere sin rolle i samfunnet. Mange bøker om moderne kunst er delt inn etter de

forskjellige retningene eller ismene. Denne boken starter med å bruke ett kapittel på å beskrive de forskjellige bevegelsene og de viktigste aktørene, men gjør det for å vise hvilke begrensninger denne metoden har. Resten av boken brukes på dypereliggende forhold som framveksten av kapitalismen, sosiale forhold, nasjonalisme, seksualitet og kunstnerens respons på disse. Dette gjøres på en frisk og original måte med et språk som er klart og rett på sak. Det samme kan sies om utvalget av illustrasjoner som balanserer de kjente verkene med mer ukjent kunst fra Europas utkanter som Skandinavia og Øst-Europa.

Art in China

Craig Clunas' valg av tittel, «Kunst I Kina» i stedet for «Kinesisk Kunst» er ikke tilfeldig. Tendensen har vært å beskrive kunsten i dette enorme landet som en enkelt kunstform, men det er selvfølgelig ikke mulig med et tidsspenn på 4500 år og med skiftende regimer og innflytelse fra utlandet. I tillegg til å dele inn i tidsepoker fokuserer boken på bruken av kunsten. Den ser på kunst funnet i graver, kunst ved hoffet, kunst i tempelet, elites kunst og kunst som salgsvare. Samtidig beskriver forfatteren kultur og tenkemåte som ligger til grunn for utviklingen. Kanskje noe av det mest overraskende for oss europeere er det

faktum at den kunstformen som var høyest ansett var kalligrafi, altså kunstnerisk utforming av håndskrift. Vi får innsikt i den nyeste forskningen på området og boken fører oss helt inn på 1990-tallet slik at vi også kan se kommunismens påvirkning. Det er skrevet med stor innsikt, klarhet og vidd, og gir en virkelig god innsikt i emnet.

Sammendrag

Den grafiske utformingen av disse bøkene er forbilledlig. Reproduksjonen av kunstverkene er i toppklasse og referanser og tidsoversikter er klare og lettfattelige. Kort sagt er disse bøkene en estetisk nytelse. Hvis du aldri før har lest en bok om kunst eller ikke vet noe som helst om kunst så er ikke dette noe for deg. Dette er bøker som krever noe av leseren, men som til gjengjeld gir veldig mye tilbake av innsikt og forståelse. Hvis disse to bøkene er representative for hele serien så kan dette bli en av de viktigste utgivelser innen kunsthistorie på lenge.

Richard R. Brettell: «Modern Art 1851-1929». Oxford University Press, 258 sider
Craig Clunas: «Art in China». Oxford University Press, 255 sider

f r a s t y r e t

HEI ALLE SAMMEN !

Nå går nok et år mot slutten, likeså for RBR og styret for 2002.

For RBR medlemmene har det vært mye kjekt å være med på dette året, og styret kan se tilbake på mange vellykkete arrangement.

De fleste av RBR sine aktiviteter er omtalt i RBR-Rapport, og det er også årets siste arrangement: «Foredragsserien om kunst» som i år gikk over to kvelder i november.

Dette var en fin avslutning for alle de som deltok, og det var totalt 110 deltagere på disse to kveldene.

Hildegunn Svensson og Åse Ødegård ga oss et innblikk i "Moderne kunst," og hvordan vi bedre kunne forstå og tolke denne kunsten.

Etter at det siste foredraget var avsluttet, ble RBR styret oppfordret til å følge opp disse kveldene med en ny foredragsserie også neste år. Det skal vi gjøre, og vi er glad for at akkurat denne type aktivitet samler så mange interesserte tilhørere.

RBR skal være en pådriver for større kunnskap om kunst blant våre medlemmer, og foredragskveldene er i så måte en viktig faktor.

Det nye RBR året starter nesten som det gamle slutter, for helgen 8. til 9. februar arrangerer RBR sitt årlige «Kunstseminar» med flere foredrag av kunstnere og en kunsthistoriker.

I år 2003 går turen til Sand, og vi reiser med båt fra Stavanger på lørdag morgen. Egen invitasjon sendes ut i januar sammen med innkalling til RBR sitt årsmøte, som gjennomføres i forbindelse med seminaret.

Det årlige kunstseminaret er RBR sin viktigste aktivitet, og vi ønsker derfor å se at flest mulig av de nye styre

medlemmene deltar på seminaret. I løpet av lørdag og søndag formiddag kan man «suge» til seg kunnskap fra seks forskjellige foredrag om billedkunst.

På årsmøtet legger styret frem sin handlingsplan for 2003, men vi har jo allerede røpet to av aktivitetene: kunstseminaret på Sand i februar, og en foredragsserie om kunst som kommer på høsten 2003.

Av andre aktiviteter kan vi på dette tidspunktet si så mye som at styret i RBR planlegger tur til Skudeshavn (mai/juni), og at det blir museumsbesøk og kunstforedrag flere ganger i løpet av våren og høsten 2003.

Og så kommer «rosinen i pølsa»: i september 2003 går RBR sin studietur til Roma, og med Åse Ødegård som guide !

Ja, - vi tror at det blir et nytt spennende RBR år i 2003.

Velkommen til RBR sine arrangementer!

En vennlig kunsthilsen
Fra styret i RBR

For styret
Jens Olav Flobak
Leder

		MALERI GRAFIKK		
åpningstider: tir. tor. 11-19, ons. fre. 11-17, lør. 11-15, søn. 13-16.			GLASS KERAMIKK	
				Gauselveien 4, 4032 Stavanger tlf.: 51 80 29 80 kunstgalleriet.no

keramikk • billedkunst • glass • skulptur • kunsthåndverk	åpningstider:
	tir-fre 12.00-18.00
	lør 10.00-14.00
	søn stengt
	velkommen hilsen Eli Bente
	www.neogalleri.no
	Neo galleri studio
neo = frisk, ny, original, ung, siste nytt, nytenkende, trend, primært, ny bevegelse	nedre strandgate 54 gamle stavanger tel: 51 52 90 05

Spesialforretning i

*kunstner-
materiell*

og

innramming

**RAMME
SERVICE A.S**
KUNSTMATERIELL - INNRAMMING

Tlf. 51 58 01 76 - Hillevågsveien 67 -
4016 Stavanger Telefax: 51 58 01 76

RBR er på Internett

Sidene våre inneholder generell informasjon om RBR, informasjon om RBRs arrangement samt opplysninger om styremedlemmer og redaksjonsmedlemmer.

Du kan også kontakte oss via nettsidene. Har du ønsker når det gjelder innhold, kom gjerne med tips og gode forslag.

www.bedriftskunstforeninger.no

Abonner på RBR-rapport

ROGALAND
KUNSTSENTER
Nytorget

Velkommen til kunsthandel:

Billedkunst og kunsthåndverk fra vår kunstbutikk og våre skiftende utstillinger.

Ønsker dere omvisning eller foredrag - ta kontakt!

Tlf. 51 59 97 60

Åpningstider:

Mandag stengt Tirsdag, onsdag og fredag: kl. 10.00–15.00 Torsdag: kl. 10.00–19.00 Lørdag: kl. 12.00–16.00 Søndag: kl. 12.00–16.00

Labyrinth Press

– FORLAGET SOM KAN KUNSTBØKER OG GRAFIKK

Vi er et av landets ledende forlag på bibliofilutgaver med grafiske arbeider og kunstbøker. Med over 15 års erfaring fra salg av grafikk til Bedriftskunstforeninger, vet vi hva de fleste ønsker seg.

De fleste norske samtidskunstnere er representert hos oss.

Ta kontakt med Elisabeth Godøy for en uforpliktende visning eller nærmere avtale. Stikk gjerne innom våre kontorer dersom du er i Oslo.

Labyrinth Press, Skovveien 2, 0257 Oslo

Tlf. 22 55 02 05 Fax 22 55 01 68

Nettgalleriet med god og personlig service

Prøv Gulden Kunstverk

Velkommen innom når du er på Østlandet!

Godt skiltet ved E134 mellom Drammen og Kongsberg.

I 2002 har vi hatt separatutstillinger med:

Tore Juell, Arne Nøst, Tor Arne Moen
Per Ung og Elena Engelsen
Sigrid Øyrehagen, Jan Harr
Thomas Klevjer

I 2003 innleder vi med spennende navn:

Pascin (1885 - 1930)
salgsutstilling, grafikk
Erlend Grøstad
80-årsjubileum, telemarksmalerier
Stanley Stornes
maleri og grafikk

Alt du trenger å vite kan du lese på

www.guldenkunstverk.no

eller ring, 32 87 76 57

www.nettgalleri.no

60 kjente kunstnere - 1000 bilder
oversiktlig og lett å bruke
meget god motivgjengivelse
bestill direkte fra din PC

Guldenvn. 11, 3053 Steinberg
epost: info@guldenkunstverk.no

Gulden Kunstverk har siden 1985 markert seg som en aktiv og seriøs formidler av kvalitetskunst, med skiftende utstillinger og kommisjonssalg gjennom hele året. Grunderen Walter N. Welo mottok 16. oktober Nedre Eiker kommunes kulturpris for 2002.

galleriet

Pedersgt. 55 - 4013 Stavanger -
Tlf. 51 53 65 66.

Utenlandsk-kunst av bl.a. den internasjonalt
kjente COBRA-gruppen

*Åpningstider: Tirsdag og torsdag kl. 16.00–20.00.
Ring hvis ønske om avtale utenom åpningstider.*

Gunnar Tønnessen

GALLERI BRANDSTRUP

Vi har 30 års erfaring når det gjelder formidling av billedkunst på høyt nivå.

Vårt galleri samarbeider med det store flertall
av Norges mest markante samtidskunstnere.

Vi viser kunstnerens nyeste arbeider og setter vår ære i å
gi kunstforeningene den aller beste service og bistand.

Velkommen til visning og til våre utstillinger.

Solagt. 18 (ved lekeklassen på Madlaveien) Stavanger - tlf. 51 52 72 20 - fax 51 52 72 22
Daglig leder: Lise Flørli - tlf. priv. 51 52 85 54, mob. 900 75 028

Åpningstider i utstillingsperioden: onsdag og fredag 12–16, torsdag 12–19, søndag 12–17

Ellers etter avtale.

RAMMERIET

Nedre Standgate 21 . 4005 Stavanger

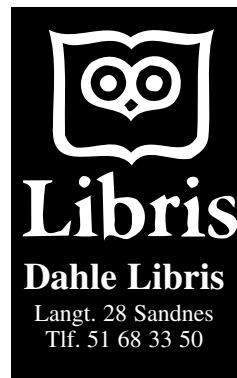
Forsøk oss!

Åpningstider:

Mandag–fredag 09.00–16.00
Torsdag 09.00–18.00
Lørdag 10.00–13.00

Ellers etter avtale på tlf. 51 52 22 23
eller priv. Ove, tlf. 51 53 11 12.

*Godt utvalg
i kunstbøker*

Radering av Per Ung

GALLERI Amare

**Prestegårdsparken
v/Rogaland Teater**

- Separatutstillinger
- Kollektivutstillinger

*Formidling av kunst direkte fra over
200 kunstnere.*

Galleriets faste åpningstider:

lørdager kl. 11.00–15.00
søndager kl. 13.00–17.00
torsdager kl. 13.00–20.00
andre dager kl. 13.00–18.00

Mandag stengt.

Reduserte åpningstider mai–august.

Innehaver: **Carl Helge Hana**

Besøk utenom åpningstider avtales.
Tlf. 51 53 00 22, priv. 51 56 03 76,
mob. 906 85 575, fax 51 56 15 75
Postadresse: Valmueveien 12,
4022 Stavanger

*Velkommen til å se vårt magasin av bilder.
Her finner du arbeider av de fleste lokale kunstnere.
Bestill gjerne tid til visning utenom åpningstiden.*

*Kreativ kvalitetsinnramming.
Vi har et av distriktets ledende rammeverksted.
Medlem av rammebransjeforbundet i Norge
og mesterbrev i innramming.*

GALLERI G

Gaute Rostrup

Fagkunnskap
gir trygghet

ÅPNINGSTIDENE ER:

Mandag–onsdag 09.00–16.30
Torsdag–fredag 09.00–18.00
Lørdag 09.00–14.00

Onsag kveld «din dag» utenom åpningstid.

Tlf. 51 66 13 75 - Storgt. 44, Sandnes

Nå også i kjøpesenteret Vågen 33

B

